

Denní stacionář Naděje pomáhal loni 12 klientům

V úterý 18. ledna jsme slavili v rožnovské pobočce Naděje první výročí!

První rok první sociální služby svého druhu ve Zlínském kraji, která je určena mladým a dospělým lidem s poruchou autistického spektra a kombinovaným mentálním či zdravotním postižením s projevy chování náročným na péči. V denním stacionáři jsme během roku 2021 pomáhali celkem 12 klientům s počtem 6 095 hodin přímé péče.

Během této doby jsme v prostorách služby vytvářeli podmínky, na které jsou klienti zvyklí ze svých domácností, umožnili jim trávit čas s vrstevníky v podnětném prostředí a dle jejich individuálních potřeb, schopností i požadavků. Vytvářeli jsme terapeutické programy propojené s pracovními činnostmi a nechali klienty zažívat nové aktivity, zkušenosti i relaxaci. Vyráželi jsme

všude tam, kam mladí lidé běžně chodí. Za sportem, poznáním i zábavou. Vznikaly situace, které byly nové jak pro pracovníky, tak pro klienty. Zažili jsme úspěchy, ale i nekomfortní situace, které se

však daly vždy zvládnout. Rok uběhl jako voda a my si tak můžeme říct, zvládli jsme to. Tím největším zadostiučiněním jsou nejen zpětné vazby od rodin a pečujících, ale zejména úsměvy našich klientů

a jejich chuť trávit svůj čas s námi. Denní stacionář lze využívat v pracovní dny od 7.00 do 15.00 hodin na adrese Ostravská 1389, Rožnov.

Zuzana Klímková

Problém kulturního centra

Musím říct, že se mi zdražení kulturního centra o cca 100 mil. Kč oproti původnímu rozpočtu nelíbí a nesouhlasím s ním. Chápu, že k rozhodnutí tuto cenu akceptovat přiměl zastupitele časový tlak a historicky nejvyšší ceny ve stavebnictví. Pokud ještě nedojde k nějaké revizi stávajícího rozhodnutí (a např. nové soutěži, jestliže se ceny materiálů alespoň částečně během roku vrátí zpět), stoupne oproti původnímu plánu zadlužení města o těchto dalších 100 mil. Domnívám se, že to není

v zájmu dalšího rozvoje města a je nutné udělat všechno proto, aby se to nestalo. Jak bylo řečeno, vedení města spoléhá hlavně na dotace, ale ty nejsou samozřejmě vůbec jisté a přijdou většinou až po ukončení stavby, proto vidím jako řešení „výměnu“ městského majetku. Na jednu stranu chce dnes město nové, hezké kulturní centrum, to znamená nový městský majetek, na který ovšem nemáme dostatek peněz. Na druhou stranu město vlastní určitý majetek, který je špatně využíván

nebo není pro fungování města nezbytný. Dává mi mnohem větší smysl se tohoto majetku teď zbavit a peníze použít na snížení zadlužení města alespoň na původně plánovanou úroveň. Město tímto o nic nepřijde, jen bude mít nové kulturní centrum místo např. bytů, které neslouží jako sociální, dlouhodobě špatně využívaného komerčního domu nebo jiného postradatelného majetku (např. parkovací dům, případně část lesů). Zadlužení města sice zůstane i tak nemalé, ale nebude extrémní. Jestliže později přijdou další dotace, tím lépe, dluh města se tím dále zmenší a novému zastu-

pitelstvu i občanům města se bude lépe dýchat. Navíc stávající zastupitelé nebudou moci být kritizováni za nezodpovědné hospodaření a omezení budoucího rozvoje města pro momentální „zisk“. Pokud se prodej žádného majetku do voleb neuskuteční, budu si muset začít myslet, že i na komunální úrovni je výsledek koalice vedené ANO stejný jako na té celostátní – dluhy, kam se podíváš. Na závěr bych rád jednoduše řekl, že člověk ani město v životě nemůže mít všechno. Vyzývám k rozvaze a střídmosti při zacházení s městskými penězi.

Vít Matějka

A možná uvidíte i ledňáčka...

Příjemné jsou procházky okolo řeky Bečvy, i když se voda zvedne, méně už příjemné, když opadne. Voda sice pročistí les i pole, ale bere s sebou i to, co nazýváme směsný komunální odpad. Dnes už uklid břehů mají na starosti školáci, ekologičtí aktivisté, či veřejně prospěšní pracovníci. Vše většinou ale až na jaře. Oblevy dnes přicházejí častěji i uprostřed zimy a na březích to nebývá přívětivé.

Místní neměli dříve s odpadem starosti. Mnoho toho nebylo, co neshořelo, skončilo na hnoji. Později s růstem životní úrovně se v roklicích, za domy, za chatami, začaly hromadit různé domácí spotřebiče, televizory, pneumatiky, nepojízdná auta i zemědělské stroje. Kde se neuklízí, vzniká smetiště. Před 20 lety jsme to nevydrželi a se sousedem

j jsme odvezli z rokle u kempu dva vozíky odpadu. Kupodivu to tam vydrželo uklizeno dodnes. Je to ale i tím, že se mnoho změnilo. Odpad odebírá sběrný dvůr, jsou popelnice nebo kontejnery na tříděný odpad. Polepšili se chataři i místní. V parku i okolo Bečvy se uklízí. Máme čistotu Bečvy. Zdálo by se, že vše je vyřešeno.

Poslední obleva odhalila vše, co zůstalo po zvednuté vodě na březích Bečvy i pod sněhem na cyklostezce. Jako zjevení na nás zapůsobila o generaci mladší rodinka, která se rozhodla ve vlastní režii uklidit břehy Bečvy od pily po stadion. Sami byli překvapeni, že za krátký čas a na jednom břehu nasbírali sedm pytlů odpadu. Jak jsme zjistili, rodáci z Hané mají silnější vztah k životnímu

prostředí než místní. Sběr komunálního odpadu není výdělečná činnost, ale potěšení z prospěšné práce stojí zato. Je vidět na fotu že to udělali s radostí a proškolili tím i juniora. Jenom to chce vůz

s trochu větším kufrem. Jenom byli smutní, že není přístup na druhý břeh. A to u „Jukónu“ je i posezení a bydli tam ledňáček.

Jméno pisatele v redakci

Těčko

Sochař Igor Kitzberger

O velkých osobnostech procházejících jeho dílem – Komenský, Paganini, Karel IV., o odkazu Quida Kociána a také o pořádání výstav v galerii Stage Garden. → úterý 8. 3.

Těčko

Dirigent Roman Válek

Jak se daří na Moravě hudbě baroka a klasicismu pod taktovkou známého dirigenta a jeho souboru Czech Ensemble Baroque? → úterý 22. 3.